

Седем ракети равно на седем живота

Безкрайно ми е неудобно да занимавам обществото с проблемите на работещите в ИА "Борба с градушките", още повече като виждам какво се случва с народа ни, но както казават „Вече не се търпи!“. Най-накрая решиха да се саморазправят и с нас под предлог „Че няма пари!“. Все няма пари, за нищо вече няма пари и то какви- „мизерни“, ами да намерят! Вече нищо не функционира в тая държава както трябва. С работещите в нашата структура постъпиха изключително подло. Докато ни обещаваха по време на символичните стачни действия през лятото на 2015 година, че ще оправят заплати, условия на труд и т.н бла, бла...., всъщност се подготвяха за пъкления си план-масови съкращения в началото на 2016 година. Първоначално по различно време в различните полигони съкратиха по три площадки, сиреч девет стрелци, през неактивния сезон, за да няма реакция и прояви на съвместно недоволство. Тактика увенчана с успех! След няколко седмици отново започна подбор на кадри за съкращение Целта - да останат по двама стрелци на двадесет и четири часови смени /през ден/, дежурещи самостоятелно. На държавата ние сме и без пари, доходите ни са обвързани с минималната работна заплата. Когато постъпих през 2007 година на работа вземах чисто 290 лева при минимална работна заплата от 180 лева. Сега след всички увеличения получавам – забележете - след девет години стаж и при минимална работна заплата 420, чисти 330 лева или реално при увеличение на минимална работна заплата с 233% моята се е увеличила с 15%. Познайте дали получаваме работно облекло, някакви бонуси, профилактични медицински прегледи и т.н. "ХА-ХА". Искам да попитам господин Горанов /Министъра на финансите/ като „печен“ счетоводител, как ще ми обясни ефекта от икономията на тези петстотин, шестстотин, седемстотин хиляди лева, спестени от съкратените около сто и петдесет чиновници/ ние сме работници, отчетени като съкратени чиновници/, при условие, че моите пет хиляди лева годишна заплата, от които хиляда се връщат в хазната под формата на данъци и осигуровки съответстват точно на цената на седем противорадови ракети. Всички сто и петдесет служители/съкратени/ равно на хиляда ракети. При годишен разход между четири-пет хиляди до четиринадесет хиляди - през 2014 година / каква разлика само /ракети, се

е случвало, само при едно въздействие/стрелба по облаците/в Северна България, да излети в небето годишната заплата на тия 150 нещастници. Казано другояче извънредният разход за ракети през 2014 година можеше да стигне за заплати на съкратените за десет години напред, или както казва един колега: "Няма да се подпиша в синдикалния протокол, защото с моята заплата издържам седем човека!" Та така-семем човешки живота са равни на седем ракети, Господин Министър! Става въпрос за съкращение на хора работещи по селата, където почти няма друга работа освен в кооперация. Поздравявам, Ви за Докторантурата в катедра „Човешки ресурси и социална защита в УНСС - Колко високопарно, навреме и намясто! И какво предлагат Господата Министри - закриване на ракетни площадки - били нагъсто. Кога ли държавата е давала просто така средства за създаване на нещо? Ами изглежда специалистите в сектора навремето са решили, че има нужда от тях! Явно се налага да съществуват, за подsigуряване или на тези места има течения и по-интензивни процеси! Не това ми е работата и не мога да се произнасям по въпроса, има си кадри, някой от които са се посветили изцяло на тази работа! Оставащите площадки ще бъдат с по двама работници /"чиновници с бели якички"/, дежурящи на двадесет и четири часови смени сами, захвърлени в полето с техника и припаси! Кой ще ми обясни, защо не сме втора категория труд? На какво основание ще почиваме само ден след двадесет и четири часово дежурство? Как резервния ракетострелец ще обикаля по няколко площадки, с пари от джоба си и с личния си автомобил, защото пари за изръжка няма! Опитва се някой да връща стари схеми на работа неприложими понастоящем! И много ми е интересно, на каква база са определени тези щатни бройки-593, утре някой може да реши, че общата численост на служителите да стане 300 броя например! Хайде по един човек на площадка за 150 евро. Ами да при седем безработни у дома! Колко удобно за номенклатурата работодател! При създаването на системата са били на двадесет и часова смяна, но по двама, т.е. общо четири човека, по настоящем сме трима. От къде се взеха тези 593? От нуждата за икономии! А дали ще функционира този модел? О, да перфектно, защото хората обедняват и се пречупват, но не и такива като мен! В Плевен само се надигнаха колегите! Къде сте Грамада, Долно Церовене, Гелеменово, Голям Чардак, Поповица, Петрово, Старо село?

Защо спите! Кой ще отстоява правата Ви? Синдикатите чакат инициатива поместа! Къде са лидерите Ви?

Господа Министри,

Ние не искаме невъзможното, искаме си нормалните условия на труд! Оставете поне тази организация, да работи донякъде оптимално, а не задъхващо се на границата на възможностите си!

И отново към Министъра на финансите увеличението на минималната работна заплата не е предтекст за намаляване броя на заетите! След като Министър – председателят обяви още през пролетта на миналата година двукратното увеличение на минималната работна заплата през настоящата година, защо сега ни съкращавате, или изобщо не сте ни предвидили в бюджета?

Незнам към кого да се обърна, Госпожо Танова, Господин Борисов, Господин Горанов, Господа управляващи, не ни съкращавайте, ние сме Ви без пари - струваме само колкото седем ракети, всеки от нас!

Николай Николов все още ракетострелец към РДБГ- Враца